

min bedstemor sidder i haven

hun var
blå blå øjne
smil og rynker
vinteræble
engang
en tålmodig engel
der spillede kort med mig
i timevis
en lillebitte skikkelse
i en hvid seng
de blå ilflasker
var kommet for at hente hende
så var hun borte

og blev et billede over mit bord
en gammel kone
i skyggen af en busk forsømt og
almindelig i alle haver
blev et billede hænder
over et ternet forklæde
over en tyk mave
når hun snakkede til mig
så jeg et billede

men nu går jeg i mørket på bare fødder
i græsset køligt af regn

for hvert skridt
nærmere:
hende der har lov at ha en tyk mave
fordi fjorten børn boede i den
den er deres smukke hus
nærmere:
hendes ansigt
der holdt sig i live
nærmere:
en sky af blomster
en sjælden duftende busk
med et drømmenavn
nærmere:
nu sidder min bedstemor i haven

igennem mig

en gedeflok risler
over en stenet mark

en dyb glæde flyver igennem mig
dens vinger er
en gammel fortvivlelse